

Άγιος Σεραφεΐμ του Σάρωφ: Το Άγιο Πνεύμα και ο σκοπός της χριστιανικής ζωής

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Σχολιάζοντας αυτή την περίφημη συνομιλία του [αγίου Σεραφεΐμ του Σάρωφ](#) και του Νικόλαου Μοτοβίλωφ που έγινε τον Νοέμβριο του 1831 σύγχρονοι ορθόδοξοι θεολόγοι συχνά εκπλήσσονται.

Πώς μπόρεσε ο Μοτοβίλωφ, ένας λαϊκός χωρίς προηγουμένως ιδιαίτερες γνώσεις, να αποδώσει τα λόγια του στάρετς με τόση σαφήνεια και ακρίβεια;

Εκείνη την εποχή μια τέτοια έκθεση θα παρουσίαζε δυσκολίες ακόμη και για έναν θεολόγο. Είναι, άρα, αδύνατον αυτή η συνομιλία να ήταν καρπός της φαντασίας του **Μοτοβίλωφ**.

«Ήταν, γράφει, μια Πέμπτη. Ο ουρανός ήταν γκρίζος. Το χιόνι σκέπαζε τη γη πάνω από δεκαπέντε εκατοστά και έπεφτε συνέχεια σαν μια πυκνή άσπρη σκόνη, όταν ο Πατήρ Σεραφεΐμ άρχισε τη συνομιλία μας μέσα στο ξέφωτο, κοντά στην «Κοντινή Μικρή Έρημο», μπροστά στον ποταμό Σαρόβσκα, πάνω στην απόκρημνη πλαγιά του

λόφου*.

Μ' έβαλε να καθήσω πάνω στον κορμό ενός δένδρου που μόλις είχε κόψει και ο ίδιος κάθησε μπροστά μου οκλαδόν.

«Ο Κύριος μου αποκάλυψε, είπε ο μεγάλος στάρετς, πως από τα παιδικά σας χρόνια θέλατε να μάθετε ποιος ήταν ο σκοπός της χριστιανικής ζωής και πως επανειλημμένως είχατε ρωτήσει γι' αυτό το θέμα ακόμη και πρόσωπα με υψηλή θέση στην ιεραρχία της Εκκλησίας».

Πράγματι, από δώδεκα χρονών παιδί, ο Μοτοβίλωφ βασανιζόταν από τέτοιου είδους ανησυχίες. Δεν είχε όμως μιλήσει γι' αυτές στον πατέρα Σεραφείμ. Η απάντηση όμως, που έδωσε ο στάρετς του Σάρωφ, ήταν διαφορετική απ' αυτές πούχε ακούσει μέχρι τότε ο νεαρός άνδρας.

Του είπε λοιπόν:

«Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ».

Δήλωση απροσδόκητη, παράξενη, ακατανόητη, εκ πρώτης όψεως. Το Άγιον Πνεύμα, ποιο είναι αυτό; Στη Δύση, φθάσανε μέχρι να το ονομάζουν «αυτός ο Άγνωστος».

«Είναι δύσκολο να μιλήσει κανείς για το **Άγιο Πνεύμα**, να περιγράψει ακόμη το ακριβές μυστήριο Αυτού του οποίου δεν γνωρίζουμε ούτε το όνομα, η μάλλον αυτού που αποκαλύπτεται με ποικίλα ονόματα: άνεμος, πνοή, χρίσμα, περιστερά, Πνεύμα, Άγιος, Παράκλητος, φλόγα, νεφέλη, φως, ειρήνη, χαρά, κοινωνία, Αγάπη...

Μέσα στην **Αγία Γραφή**, το Πνεύμα δεν ορίζεται Αλλά περιγράφεται, παρουσιάζεται εμπράγματα, και πίσω από την ενέργειά του σκιαγραφείται το μυστηριώδες και άπιαστο πρόσωπό του, που αποκαλύπτει τη ζωή της Αγίας Τριάδος.

«Το Πνεύμα του Θεού ενεργεί μαζί με τον Λόγο του Θεού κατά τη δημιουργία του κόσμου, σκεπάζοντας και ζωοποιώντας τα αρχικά ύδατα με την μητρική του δύναμη, εμφυσώντας τα σπέρματα της ζωής, θερμαίνοντας την Αδρανή πρώτη όλη» (Boris Bobrinskoy).

«Κοσμογονική Πεντηκοστή...» έλεγε ο Σέργιος Μπουλγκάνωφ.

«Η Αποκάλυψη περί της Τρίτης Υποστάσεως, του **Αγίου Πνεύματος**, όχι ως δωρεάς του πνεύματος του Θεού, Αλλά ως θείου Προσώπου της Αγίας Τριάδος,

είναι γραμμένη με πύρινα γράμματα μέσα στο Ευαγγέλιο» (S. Boulgakov).

Αντικειμενικός παράγων της σωτηρίας μας, το Πνεύμα, προετοιμάζει την έλευση του Σωτήρος. Ο Άγιος Ιωάννης ο Βαπτιστής είναι «πλήρης Πνεύματος Αγίου εκ κοιλίας μητρός». Με την επέμβαση του **Αγίου Πνεύματος** ο θεός παίρνει μορφή στην μήτρα της Παρθένου Μαρίας. Παρουσιάζεται με τη μορφή περιστεράς στις όχθες του Ιορδάνου κατά την Επιφάνεια της Αγίας Τριάδος. Και πάλι Αυτό είναι που εκάλυψε με το φως του τον Υιόν του Ανθρώπου επί του Θαβώρ, τις παραμονές του Πάθους.

Στο **Άγιο Πνεύμα** αναφέρεται κυρίως η τελευταία συνομιλία του Χριστού με τους μαθητάς του και με την υπόσχεση της αποστολής του Αγίου Πνεύματος τελειώνει η επίγεια ζωή του **Κυρίου**, υπόσχεση που πραγματοποιήθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής.

Ένα από τα κυριώτερα θέματα του Βιβλίου των Πράξεων είναι να κατάδειξη την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος μέσα στην Εκκλησία, της οποίας Αυτό παραμένει ο ζωοδότης. Ως παράκλητος, είναι η δύναμη των μαρτύρων. Αυτό αναδεικνύει τους προφήτας.

Μαζί με την Νύμφη Ανακράζει: «Έρχου Κύριε Ιησού!» (Αποκ. 22, 20). Σ' Αυτό αναφέρεται η τελευταία λέξη της Αγίας Γραφής.

Πώς όμως ν' εννοήση κανείς τη δήλωση του στάρετς Σεραφείμ!

*** Στο ίδιο μέρος που ο νέος είχε γιατρευτή [θαυματουργικά από τον άγιο Σεραφείμ].**

Απόσπασμα από το βιβλίο της Ειρήνης Γκοραίνωφ, ο «Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ» των εκδόσεων Τήνος.

Πηγή: pemptousia.gr/ Επιμέλεια Στέλιος Κούκος